

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoP/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418206210
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4418206210.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Jarmily Pogradovej, v právnej veci navrhovateľky: K. J. I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. U., C. 4, právne zastúpená: Mgr. Dana Hanková, advokátka so sídlom Nové Zámky, M. R. Štefánika 3, proti povinnému: Bc. U. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. U., C. XX/X, o určenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní povinného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9Pc/27/2018-179 zo dňa 30. októbra 2019 takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti zvýšenia vyživovacej povinnosti, v časti určenia zročného výživného a vo výroku o nároku na náhradu trov konania p o t v r d z u j e .

Ž i a d e n z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie uložil povinnému platiť navrhovateľke - plnoletému dieťaťu výživné mesačne vo výške 80 Eur, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, počnúc od 06.11.2018, čím súd zmenil výrok o výživnom v rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 17P/64/2008-47 zo dňa 30.05.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.2008 (I. výrok). Zročné výživné za obdobie od 06.11.2018 do 30.10.2019 vrátane mesiaca október 2019 v sume 521,88 Eur povolil povinnému zaplatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 20 Eur spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku (II. výrok). Vo zvyšku súd návrh zamietol (III. výrok) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (IV. výrok).

1.2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“).

1.3. Konštatoval, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala určenia výživného na plnoleté dieťa vo výške 160 Eur počnúc podaním návrhu. Návrh odôvodnila tým, že naposledy bolo určené výživné rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 17P/64/2008-47 dňa 30.05.2008, právoplatným dňa 05.06.2008. Týmto rozsudkom súd schválil dohodu rodičov, v zmysle ktorej sa menil rozsudok OS Nové Zámky č. k. 11P/102/00-117 z 15.08.2000 v časti o výživnom na navrhovateľku tak, že výživné sa zvýšilo z 300 Sk na 1 100 Sk počnúc od 01.06.2008. Povinný s návrhom nesúhlasil dôvodiac dlhodobou práceneschopnosťou a tvrdiac, že nemá príjem.

1.4. Povinný s návrhom nesúhlasil dôvodiac tým, je že od 16.02.2018 nezamestnaný, keď písomnú výpoveď doručenu poštou neprevzal a odvtedy je aj práceneschopný. Uviedol, že za rok 2017 mal čistý

ročný príjem 1 785,08 Eur . Vyslovil, že navrhovateľka môže byť rada, že nepodal návrh na zníženie výživného. Pred dosiahnutím plnoletosti navrhovateľky sa snažil dohodnúť s matkou navrhovateľky a riešiť vec návrhom na striedavú starostlivosť , návrh súd zamietol. Tvrdil, že platil nadštandardné výživné na navrhovateľku do roku 2014, platil rôzne krúžky v súvislosti so športom a kultúrnymi vyžitiami. V súčasnosti platí na navrhovateľku výživné vyššie ako je súdom určené, nie 33 Eur, ale 36 Eur. Matka navrhovateľky mu tvrdila, že nepotrebuje výživné, lebo nie je na to odkázaná, preto mal záujem vec riešiť návrhom na striedavú starostlivosť. Uviedol, že je vlastníkom trojizbového bytu v Nových Zámkoch vo výlučnom vlastníctve, domovej nehnuteľnosti v obci C. Q., v ktorej sa nezdržiava a chce ju predať, čo sa mu nedarí. V dome nikto nebýva. Nepracuje ani brigádnicke, okrem nemocenských dávok nemá príjem a na otázku, z čoho momentálne žije, uviedol, že „je to veľmi ťažké, keď musím zabezpečiť pre seba bývanie a aj platiť výživné, takže momentálne sa viem dopracovať k peniazom tak, že rozpredávam všetky veci, ktoré môžem, pretože už nedostávam ani nemocenské dávky“. Byt v Komárne je síce písaný na jeho meno, ale iba z dôvodu, že jeho brat sa rozvádza a nechce mať byt na svojom mene. V byte nikto nebýva a brat mu posielal peniaze, ktoré platí za úhrady. Bol ochotný platiť výživné vo výške 30 Eur mesačne, keďže je bez príjmu a musí sa podrobiť operácii žľáz. Prácu si nehľadá, pretože ho štát odobral od rodičovských práv, keď deti k nemu nič necítia, nemajú záujem sa s ním stretnúť a on im má platiť ešte aj vyššie výživné. Má vyživovaciu povinnosť aj voči maloletej P. I. vo výške 33,19 Eur a maloletej K. K., nar. XX.XX.XXXX v sume 50 Eur mesačne. Dodal, že navrhovateľka môže dosiahnuť prospechové štipendium, poberá ubytovacie štipendium, má aj možnosť si privyrobiť popri štúdiu. rieši výživné.

1.5. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že navrhovateľka je študentkou 1. ročníka denného štúdia Vysokého učení technické v Brne, Fakulty stavební v školskom roku 2018/2019, navrhovateľka preukázala, že jej vzrástli náklady spojené s denným štúdiom, v súvislosti s ubytovaním na internáte v Brne má náklady mesačne približne 115 Eur, za obdobie od 31.12.2018 do 31.01.2019 zaplatila 2.976 Kč. Ohľadom zmeny svojho mena a priezviska predložila aktuálny rodný list z čl. 33 s tým, že jej meno a priezvisko je K. J. C. I.. Originálmi pokladničných dokladov z čl. 71-84 preukázala, aké má výdavky v súvislosti so štúdiom, ako strava, oblečenie, hygienické potreby, nákup karty u dopravného podniku Mesta Brno - Šalin kartou, ktorú si kupuje raz za tri mesiace v sume 27,28 Eur, podľa potvrdenky z čl. 76, lieky v hodnote 33,26 Eur, telefón, kde si raz mesačne dobíja kredit v sume 10 Eur, cestovné za cestu z Nových Zámkov do Brna a späť, 2,70 Eur za jednu cestu a pokiaľ cestuje štyrikrát do mesiaca, tak mesačne ju toto cestovné vyjde na sumu 21,60 Eur. Za školskú stravovaciu kartu mesačne platí 35,31 Eur. Vysoké učení technické v Brne, Fakulta stavební potvrdila súdu listom zo dňa 06.02.2019, že navrhovateľka je študentkou tohto vysokého učenia, konkrétne Fakulty stavebnej v Brne v akademickom roku 2018/2019 a študuje v prezenčnej forme štúdia 1. ročníka 4. ročného bakalárskeho študijného programu „Stavební inženýrství“. Rozhodnutím Vysokého učení technického v Brne navrhovateľka preukázala, že jej bolo priznané ubytovacie štipendium pre obdobie od 01.09.2018 do 31.12.2018 v celkovej 2.600,- Kč. Navrhovateľka zároveň preukázala aj výdavky, ktoré má jej matka s úhradami spojenými s bývaním s tým, že platí spoločnosti Bytkomfort, s.r.o. mesačne 113,88 Eur, zálohu za spotrebu plynu 73 Eur, za rozhlas a TV 2,32 Eur a za spotrebu elektrickej energie spoločnosti ZSE a.s. 38 Eur. Okrem toho je matka navrhovateľky zamestnaná v spoločnosti TESCO STORE SR a.s. so sídlom v Bratislave, kde jej priemerný čistý mesačný zárobok predstavuje za obdobie roka 2018 sumu 615,88 Eur, okrem toho poberá matka navrhovateľky rodinné prídavky na dve nezaopatrené deti v celkovej sume 47,36 Eur podľa potvrdenia za rok 2018.

1.6. Povinný preukázal, že bol práceneschopný od 16.02.2018 do 04.03.2019, nárok na nemocenskú dávku mu vznikol v období od 21.02.2018 do 14.02.2019. Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočky Nové Zámky zo dňa 10.04.2019 z čl. 120 a za toto obdobie obdržal výplatu nemocenských dávok v sume 3.746,90 Eur, čiže priemerne mesačne v sume 312,24 Eur. Predtým bol zamestnaný v spoločnosti DSSmith Slovakia, s.r.o. od 01.04.2017 do 28.04.2017, v spoločnosti Sklenárstvo SGS, s.r.o. od 02.10.2017 do 08.12.2017, kde jeho priemerný čistý mesačný zárobok bol 363 Eur (čl.64) a vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou Nové Zámky od 01.01.2018 do 20.02.2018, s priemerným čistým mesačným zárobkom v sume 425,51 Eur s tým, že pracovný pomer u tohto zamestnávateľa skončil dňom 20.02.2018 v skúšobnej dobe v zmysle ustanovenia § 72 odsek 1 ZP a skončenie pracovného pomeru bolo zaslané poštou povinnému na ním uvedené adresy: XXX XX C. Q. XXX a XXX XX R. U., C. XX a povinný si zásielky v odbernej lehote neprevzal, toto všetko vyplýva z oznámenia FNsP Nové Zámky zo dňa 15.01.2019 z čl. 62, 63. Lekárskou správou všeobecného lekára MUDr. Oľgy Soboňovej z čl. 119 bolo súdu preukázané, že povinný bol práceneschopný od 16.02.2018 do 05.03.2019 a počas

doby PN bol opakovane vyšetrovaný na gastroenterológii, absolvoval koloskopické vyšetrenie, v pláne bola operácia cholecysty na špecializovanom pracovisku v Banskej Bystrici s tým, že operácia bola zrušená pre infekčnú HDC s nutnosťou preliečenia. Toho času má pacient v pláne operáciu 09.04.2019, absolvoval 05.04.2019 predoperačné vyšetrenie, avšak operácii sa nepodrobil. Povinný tiež preukázal, že je výlučným vlastníkom trojizbového bytu v R. U. na Ul. C. XX/X podľa výpisu z LV č. XXXX - čiastočný, pre kat. územie R. U., obec R. U., okres R. U., rodinného domu, ktorý sa nachádza v obci C. Q., so súp. č. XXX podľa výpisu z LV č. XXX kat. územia C. Q., obec C. Q., okres Q. a ďalšieho bytu nachádzajúceho sa v J., podľa čiastočného výpisu z LV č. XXXX, kat. územie J., obec J., okres J., ide o byt č. XX na 2. poschodí, vchod XX. Správou o stave exekúcie právna zástupkyňa navrhovateľky preukázala, že okrem nehnuteľností, ktoré sám povinný uviedol, že vlastní, exekútor uviedol, že vlastní aj tretiu nehnuteľnosť, a to predmetný byt v J., čo povinný dobrovoľne neuviedol, že je jeho vlastníkom. Preukázal že platí výživné na navrhovateľku prevodným príkazom v sume 36,51 Eur mesačne. že platí mesačne 10 Eur v rámci exekučného konania a náklady spojené s bytom v R. U. a domovou nehnuteľnosťou vo C. Q., v R. U.. Za byt na Ul. C. XX/X platí mesačne nájomné 168 Eur, za odber elektrickej energie 6 Eur mesačne, inkaso 4 eurá, za domovú nehnuteľnosť v obci C. Q. platí 4 eurá a polročne inkaso v sume 15 Eur za odber elektriny. Za daň z nehnuteľnosti obci C. Q. v sume 29,08 Eur ročne a za daň z nehnuteľnosti v R. U. za byt ročne sumou 13,94 Eur. Z kópie rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/214/2013-220, o ktorom rozhodnutí povinný doložil do spisu iba prvú stranu, v ktorej sú uvedené iba výroky rozhodnutia a odôvodnenie nie, bolo preukázané, že povinný má ešte tretiu vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu K. K., nar. XX.XX.XXXX, ktoré maloleté dieťa bolo na základe tohto rozhodnutia súdu zverené do osobnej starostlivosti matke a otec dieťaťa, teda povinný, bol zaviazaný k plateniu výživného vo výške 50 Eur mesačne od 14.06.2014 k rukám matky. Tiež bolo rozhodnuté v tomto rozsudku aj o zročnom výživnom na maloleté dieťa za obdobie od 14.06.2013 do 31.03.2015 vo výške 626,22 Eur s tým, že toto zročné výživné otec dieťaťa je povinný platiť v splátkach po 50 Eur mesačne spolu s bežným výživným. Súd návrh otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zamietol.

1.7. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný. Naposledy bolo rozhodované o vyživovacej povinnosti na navrhovateľku rozsudkom OS Nové Zámky č. k. 17P/64/2008-47 dňa 30.05.2008, ktorým mal otec určenú povinnosť platiť na maloletú navrhovateľku mesačne zvýšené výživné vo výške 36,51 Eur. Od tohto určenia výživného uplynulo 11 rokov. Od posledného rozhodnutia o výživnom navrhovateľka dosiahla plnoletosť a v školskom roku 2018/2019 bola študentkou 1. ročníka prezenčného bakalárskeho štvorročného štúdia Vysokého učení technického v Brne, Fakulty stavebnej a po rozhodnutí odvolacím súdom je v akademickom roku 2019/2020 študentkou 2. ročníka, keď právna zástupkyňa navrhovateľky potvrdila vo svojom prednese, že nedošlo k žiadnej zmene, čo sa týka navrhovateľky a jej štúdia. Je nepochybné, že náklady navrhovateľky sa značne zvýšili, teda došlo k zmene pomerov na jej strane, čo preukázala listinnými dôkazmi, ktoré súd vyššie uviedol, a to originálmi pokladničných dokladov v súvislosti s nákladmi na stravu, cestovných nákladov, ubytovania, nákladov na mestskú hromadnú dopravu v meste Brno a ďalšie náklady, ktoré navrhovateľka má mesačne týkajúce sa oblečenia, telefónu, kozmetiky, liekov, hygienických potrieb zhruba v sume 320 Eur mesačne a okrem toho poukázala na to, že pred začatím štúdia vynaložila ďalšie náklady v súvislosti so štúdiom vo výške 354,96 Eur, pričom tieto v takejto výške nepreukázala, ale z listinných dôkazov, ktoré do spisu doložila je zrejmé, že tieto výdavky mala, avšak nie je preukázaná ich presná výška, ktoré pozostávali zo zaplatenia prihlášky na vysokú školu, kúpou ISIC karty, skript, kníh, overovania vysvedčení, prípravných kurzov na prijímacie pohovory a pod. V konaní bolo preukázané, že väčšinu týchto výdavkov platí matka navrhovateľky, nakoľko povinný sa podieľa na výživnom iba vyžívaným určeným pred 11 rokmi, sumou 36,51 Eur. Matka navrhovateľky je zamestnaná, jej čistý mesačný príjem je podľa potvrdenia v sume 615,88 Eur a má tiež vyživovaciu povinnosť, k maloletej P. I., nar. XX.XX.XXXX. Spolu s priateľom žijú všetci štyria v trojizbovom byte, vo vlastníctve matky, ktorá tiež zabezpečuje vo väčšej miere starostlivosť jednému nezaopatrenému dieťaťu a plnoletej navrhovateľke.

1.8. Na strane povinného od poslednej úpravy výživného nastala zmena pomerov v tom, že je dobrovoľne nezamestnaný, nemá príjem a ako sám uviedol, prácu si ani nehľadá; nemá záujem sa zamestnať, pretože nevie, ako dopadne jeho operácia, ktorú má naplánovanú a aký bude jeho zdravotný stav. Od 16.02.2018 do 04.03.2019 bol práceneschopný a za obdobie od 22.01.2018 do 14.02.2019 obdržal nemocenské dávky vo výške 3 746,90 Eur. Predtým bol zamestnaný u troch zamestnávateľov s tým, že u posledného zamestnávateľa Fakultnej nemocnice s poliklinikou Nové Zámky bol zamestnaný

iba jeden mesiac a v skúšobnej dobe dostal výpoveď, ktorú si neprevzal, pričom jeho pracovný pomer skončil. Predtým bol zamestnaný u ďalších dvoch zamestnávateľov, kde mal príjmy, ako ich súd vyššie oboznámil. Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom predložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti fyzickej osoby v hmotnej núdzi / uchádzača o zamestnanie, z ktorého vyplýva, že je opätovne práceneschopný, nezamestnal sa a prácu si nehľadá. Matka navrhovateľky vymáhala v exekúcii ročné výživné v sume 438,12 Eur, ktoré v tomto čase dobrovoľne povinný neplatil. Exekútor vymohol pre oprávnenú sumu 657,18 Eur a suma 97,26 Eur. V konaní bolo preukázané, že povinný je výlučným vlastníkom troch nehnuteľností, napriek skutočnosti, že je nezamestnaný a tiež, že z týchto troch nehnuteľností býva a užíva iba jednu nehnuteľnosť, a to trojizbový byt nachádzajúci sa v Nových Zámkoch, ktorý nadobudol v roku 2010 Kúpnu zmluvou zo dňa 23.11.2010 a ostatné dve nehnuteľnosti, a to rodinný dom vo C. Q. neobýva ani neužíva. Nepreukázal, že ho dal do nájmu a ohľadne bytu v J., nepreukázal ním tvrdené skutočnosti, že bol kúpený pre brata, ktorý je v rozvodovom konaní z dôvodu, aby sa nemusel deliť o tento byt s manželkou po rozvoze a že od brata dostáva peniaze, z ktorých platí náklady spojené s týmto bytom. Preto nie je možné prisvedčiť dôvodom, ktoré uviedol povinný. Pokiaľ má finančné prostriedky na tri nehnuteľnosti na úhradu spojených s ich vlastníctvom, je potrebné vychádzať z názoru, že má príjem dostatočný, a teda na jeho strane nastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala jeho návrhu vyhovieť. Súd uzavrel, že má dostatok finančných prostriedkov a neutrpí žiadnu ujmu tým, aj keď je dobrovoľne nezamestnaný, že bude platiť vyššie výživné na navrhovateľku ako doteraz. Súd však pri určení výživného na vzal do úvahy skutočnosť, že okrem navrhovateľky povinný platí výživné na ďalšie dve deti, a to na P. I. vo výške 33,19 Eur a na maloletú K. K. vo výške 50 Eur mesačne. Sám vo svojej výpovedi uviedol, že má z čoho žiť, pretože predáva svoje huteľné veci. Je potrebné poukázať na to, že vyjadrenia povinného, ktoré uviedol v záverečnej reči ohľadom navrhovateľky, prečo on musí platiť výživné a dokonca vyššie výživné, keď navrhovateľka o neho neprejavuje záujem, nestýka sa s ňou, súd vyhodnotil ako nedôvodné, pretože takýmto spôsobom sa nedá posudzovať a zdôvodňovať nárok týkajúci sa výživného. Povinný je otcom navrhovateľky, ktorá nie je zárobkovo činná, je plnoleté dieťa študujúce na vysokej škole, má preukázateľné odôvodnené zvýšené výdavky v súvislosti s týmto štúdiom a teda je jeho povinnosťou ako rodiča prispievať a podieľať sa na výživnom na maloleté dieťa. Na tomto výživnom sa vo väčšej miere v súčasnosti podieľa matka navrhovateľky, a preto nie je spravodlivé, aby iba ona znášala väčšiu ťarchu tohto výživného, pokiaľ dieťa má aj druhého rodiča, a to otca, ktorý je vlastníkom troch nehnuteľností, má teda dostatok finančných prostriedkov, resp. zdroj finančných prostriedkov, pokiaľ dokáže spravovať finančne všetky tri nehnuteľnosti. Námietky, ktoré uviedol v odvolaní, že nehnuteľnosti nie sú hotovosťou a výživné nemôže splácať v tehľách či škridlách, považoval súd za nedôvodné, ako aj tvrdenie, že je ochotný sa zrieknuť všetkých nehnuteľností v katastri C. Q., predáť ich štátu za trhovú cenu. Pretože je vlastníkom týchto nehnuteľností, jedine on môže tieto nehnuteľnosti a nie štát, ktorý nie je vlastníkom. Matka navrhovateľky má dve maloleté deti, ktorým zabezpečuje starostlivosť, preto mal súd za to, že výživné určené pre navrhovateľku vo výške 80 Eur mesačne je vzhľadom na pomery povinného neohrozujúce jeho existenčné a životné minimum, naopak, na strane navrhovateľky úplne dôvodné a preukázané, čo sa týka potreby takto určeného výživného, nakoľko pokiaľ aj matka navrhovateľky jej bude prispievať sumou 80 Eur mesačne, tak spolu obdrží sumu 160 Eur mesačne, ktoré by jej malo pokryť náklady spojené so štúdiom, pričom súd zohľadnil aj pomery na strane otca v súvislosti s platením a vyživovacími povinnosťami, ktoré má, ale v súvislosti aj s tým, aký je jeho zdravotný stav a jeho vyjadrenia s tým, že si prácu nehľadá a s poukazom na to, že od 05.03.2019 je vedený na úrade práce ako nezamestnaný a od 25.03.2019 je práceneschopný. Nepoberá žiadne nemocenské ani iné dávky, je bez príjmu a napriek týmto skutočnostiam dokáže spravovať všetky svoje nehnuteľnosti a okrem toho žiť riadnym životom, nakoľko nepreukázal, že by sa určitým spôsobom zbavoval svojho majetku, pretože nedokáže vyžiť.

1.9. Preto súd zmenil výrok o výživnom v rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 17P/64/2008-47 zo dňa 30.05.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.2008, keď zvýšil výživné tak, že povinný je povinný platiť navrhovateľke, plnoletému dieťaťu, výživné mesačne vo výške 80 Eur, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, počnúc od 06.11.2018. Zároveň rozhodol o ročnom výživnom za obdobie od 06.11.2018 do 30.10.2019 vrátane mesiaca október 2019 v sume 521,88 Eur, keď povinný preukázal, že od mesiaca november 2018 mal zaplatené výživné na navrhovateľku v sume 438,12 Eur (mesačne po 36,51 Eur x 12 mesiacov, november 2018-október 2019) a ročné výživné za toto obdobie predstavuje sumu 960 Eur (mesačne 80 Eur x 12 mesiacov), to znamená, že od sumy ročného výživného 960 Eur súd odpočítal už zaplatené výživné vo výške 438,12 Eur, a preto súd povolil zaplatiť povinnému ročné výživné v sume 521,88 Eur pravidelnými mesačnými splátkami po 20 Eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti

rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol z dôvodov, na ktoré vyššie poukázal v podrobnom odôvodnení vzhľadom k tomu, že sumu 160 Eur, ktorú navrhovateľka žiadala určiť ako zvýšené výživné považoval súd za vysokú vzhľadom na pomery na strane povinného vyššie zdôvodnené. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, napriek skutočnosti, že právna zástupkyňa navrhovateľky si uplatnila trovy konania v prípade úspechu.

2. Rozsudok vo vyhovujúcej časti v zákonnej lehote napadol odvolaním povinný domáhajúc sa jeho zrušenia. Zopakoval, že má nehnuteľnosti, čo nie je hotovosť a výživné nemôže splácať v tehlách či škridlách; je ochotný zrieknuť sa nehnuteľností v katastri C. Q. a predať ich štátu. Žiadal určiť znalca a rozhodnúť, že štát odkúpi všetky jeho nehnuteľnosti za trhovú cenu, aby si mohol splniť povinnosť uloženú súdom. Poukázal na to, že od 16.01.2018 do 04.03.2019 bol práceneschopný, poberal nemocenské dávky v celkovej výške 3 746,90 Eur. Od 05.03.2019 bol vedený na úrade práce sociálnych vecí a rodiny ako nezamestnaný a od 25.03.2019 je práceneschopný. Nepoberá žiadne dávky, je bez pravidelného príjmu a tak má nízku životnú úroveň. Za daných podmienok nedokáže plniť rozsudok súdu. Jeho dcéra ho nenavštevuje, nejaví oňho záujem, ani mu nepomáha. Strpčuje mu život a napriek ústnej dohode, že nechce k nemu chodiť a za to nemá platiť výživné a od dovŕšenia 18. rokov nebude nárokovat výživné, ho ťahá po súdoch a exekúciách bez toho, aby ho o tom dopredu informovala, čím mu robí zbytočné náklady, starosti a hanbu. Rozpísal platby, ktoré uhrádzal v minulosti, čím chcel zdôrazniť, že keď mal peniaze, platil. Navrhovateľka má možnosť zamestnať sa popri štúdiu, ako to robia aj iní študenti, štúdium je bezplatné a poberá štipendium na ubytovanie, kde môže byť celý mesiac a nie je povinná chodiť domov. Tým, že má zabezpečené ubytovanie, môže požadovať výživné aj od svojej matky. Matka naďalej poberá rodinné prídavky 23,52 Eur/24,95 Eur a daňový bonus 21,42/22,72 Eur, čím poukázal na to, že financovanie štúdia ako aj života navrhovateľky sa dá zabezpečiť viacerými spôsobmi, nie len zdieraním otca a zneužívaním systému. Ďalej poukázal na to, že byt č. XX na C. 4, R. U., LV č. XXXX, ktorý je trvalým bydliskom navrhovateľky, jej sestry a matky, nie je vo vlastníctve jej matky, ale vo vlastníctve jej druhá D. J., ktorý s nimi žije v spoločnej domácnosti, čiže náklady na domácnosť sú spoločné a celkový príjem domácnosti je vyšší než je prezentované. Matka je tiež vlastníkom nehnuteľnosti v obci I., RD, I. č. XXX, ktorý neobývajú a môže ho predať. Namietal konštatovanie súdu, že nemá záujem pracovať, nehľadá si prácu a nemá záujem ani v budúcnosti. Je práceneschopný, a preto nepracuje. Ak sa jeho situácia zlepši a bude mať dostatočný pravidelný príjem, nevyklučuje prispievať na štúdium jeho dcéry vyššou sumou ako 30 Eur mesačne, ktorý nie je schopný momentálne mesačne platiť popri ďalších vyživovacích povinnostiach a životných nákladoch, ktoré momentálne zvláda ťažko. Aj doteraz svoje dcéry podporoval nad rámec výživného dobrovoľne, keď mu to príjem dovoľoval. Záverom žiadal, aby súd zohľadnil uvedené skutočnosti a zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine alebo stanovil výživné vo výške 30 Eur mesačne s platnosťou od právoplatnosti rozsudku. K odvolaniu pripojil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti od 25.03.2019 a dohodu uzatvorenú medzi ním a K. N. zo dňa 14.08.2007 obsahom ktorej bolo okrem iného vyhlásenie matky navrhovateľky, že si nebude uplatňovať do 18. roku života maloletých detí platenie výživného.

3. Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), neviazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), prejednal odvolanie povinného otca navrhovateľky bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti (III. výrok) nebol napadnutý odvolaním, preto v tomto výroku rozsudok nadobudol právoplatnosť.

5. V danej veci súd prvej inštancie prvýkrát rozsudkom dňa 17.04.2019 pod sp. zn. 9Pc/27/2018-131 zaviazal povinného platiť navrhovateľke - plnoletému dieťaťu výživné mesačne vo výške 80 Eur, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, počnúc od 06.11.2018 a rozhodol o zročnom výživnom za obdobie od 06.11.2018 do 30.04.2019 vrátane mesiaca apríl 2019 v sume 260,94 Eur, ktorú sumu povolil povinnému zaplatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 20 Eur spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku súd návrh zamietol

a o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 C.M.P. tak, že na nich nemá nárok žiaden z účastníkov. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie povinný, ktorý navrhol rozsudok zmeniť a zaviazat' ho výživným vo výške 30 Eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti o určení výživného, určení zročného výživného a v časti výroku o náhrade trov konania zrušil a vec v týchto častiach vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie uznesením zo dňa 22.08.2019 sp. zn. 8CoP/35/2019-162, keďže súd prvej inštancie nerozhodol o predmetnom návrhu konania a nerešpektoval existenciu právoplatného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 17P/64/2008-47 zo dňa 30.05.2008, ktorým rozsudkom už bola vyživovacia povinnosť povinného voči navrhovateľke súdnym rozhodnutím určená, keď toto rozhodnutie súdu nebolo ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie zrušené (a vyživovacia povinnosť povinného voči navrhovateľke nežijúcej s ním spoločne ani inak, nezanikla), v dôsledku čoho nebolo možné na uvedené súdne rozhodnutie neprihliadať a rozhodovať o určení vyživovacej povinnosti povinného k navrhovateľke bez prihliadnutia na zákonné dôsledky existencie uvedeného súdneho rozhodnutia.

7. Následne preskúmaným rozsudkom súd prvej inštancie návrhu navrhovateľky čiastočne vyhovel. Odvolací súd po prejedaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje na skonštatovania správnosti jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie správnosti dodáva, že v posudzovanej veci od poslednej úpravy výživného nastala výrazná zmena pomerov odôvodňujúca zvýšenie výživného na navrhovateľku, aj keď v menšom rozsahu, ako pôvodne žiadala navrhovateľka. Výživné bolo poslednýkrát upravené rozsudkom OS Nové Zámky č. k. 17P/64/2008-47 zo dňa 30. mája 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.2008. Predmetným rozsudkom OS Nové Zámky schválil dohodu rodičov, v zmysle ktorej zmenil rozsudok OS Nové Zámky č. k. 11P/102/00-17 z 15.08.2000 v časti o výživnom t. č. na maloletú K. J. C. I. tak, že výživné na t. č. maloletú sa zvýšilo zo sumy 300 Sk na 1 100 Sk mesačne počnúc od 01.06.2008. Od poslednej úpravy pomerov do podania návrhu na zvýšenie výživného ubehlo 11 rokov, počas ktorých sa matka nedomáhala zvýšenia výživného. V akademickom roku 2018/2019 sa navrhovateľka stala študentkou bakalárskeho štúdia Vysokoškolského učenia technického v Brne, Stavebná fakulta v dennej forme, s čím sú rozhodne spojené zvýšené výdavky súvisiace s výživou a vzdelaním navrhovateľky. Preukázané výdavky navrhovateľky súvisiace so štúdiom na vysokej škole - strava (80 Eur), ubytovanie (115 Eur), doprava (34 Eur + 9 Eur) predstavujú spolu približne sumu 240 Eur. So začiatkom štúdia boli spojené aj jednorazové zvýšené náklady súvisiace s podaním prihlášky, zakúpením ISIC karty, skrípt, kníh, overovaním vysvedčení, zaplatením prípravnych kurzov, čo predstavovalo približne sumu 354,96 Eur. Bežné výdavky navrhovateľky na lieky, hygienické potreby, kozmetiku, telefón, oblečenie a iné, mesačne predstavujú sumu približne 85 Eur. Navrhovateľke bolo priznané ubytovacie štipendium pre obdobie 01.09.2018 do 31.12.2018 vo výške 2 600 Kč (č. I. 107). Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti s jej matkou, priateľom jej matky a mladšou sestrou, ktorá je študentkou strednej školy.

8. Povinný je od 16. 02. 2018 práceneschopný, podľa potvrdenia o nemocenských dávkach za obdobie od 01. 01. 2017 do 30. 11. 2018 často striedal zamestnávateľov (v roku 2016 4-krát, v roku 2017 2-krát), posledným zamestnávateľom povinného bola Fakultná nemocnica s poliklinikou Nové Zámky, avšak zamestnávateľ ukončil pracovný pomer s povinným v skúšobnej dobe podľa § 72 ods. 1 Zákonníka práce ku dňu 20.02.2018; nárok na nemocenské dávky povinnému vznikol v období od 21.02.2018 do 14.02.2019 a vyplatené dávky v období od 02/2018 do 2/2019 predstavujú v úhrne sumu 3 746,50 Eur (č. I. 118). Povinný prispieva na výživu navrhovateľky sumou 36,51 Eur. Do dovŕšenia plnoletosti sa podieľal na výžive maloletej aj nad rámec stanoveného výživného, podľa svojich schopností a možností. Na druhé maloleté dieťa stále prispieva súdom stanovenou sumou 33 Eur. Okrem toho má ešte jednu vyživovaciu povinnosť vo výške 50 Eur mesačne. V súčasnosti má vo vlastníctve 4 nehnuteľnosti (č. I. 124), z toho býva v trojizbovom byte, kde má mesačné náklady na správu bytu 168 Eur plus elektrina a plyn (č. I. 59). Má plánovanú operáciu žľčníka, nehľadá zamestnanie, pretože nevie, či nepôjde na invalidný dôchodok. Svoje potreby uhrádza z príjmov z rozpredávania svojich osobných vecí. Od 25.03.2019 je opäť práceneschopný. Má ukončené stredoškolské poľnohospodárske učenie s maturitou, v minulosti pracoval ako skladník a vojak.

9. Príjmy matky za obdobie 1/2018 do 12/2018 boli v sume 7 390,62 Eur, pričom priemerný mesačný príjem dosiahla 615,88 Eur, poberá prídavky na obe deti vo výške 47,36 Eur mesačne (č. I. 92), náklady spojené s bývaním predstavujú 113,88 Eur (nájom), 73 Eur plyn, rozhlas 2,32 Eur a TV, ZSE 38 Eur (č. I. 93).

10. Na základe takto zisteného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že na strane navrhovateľky nastala zmena pomerov odôvodňujúca zvýšenie výživného zo sumy 36,51 Eur na sumu 80 Eur. Táto suma predstavuje 1 z jej odôvodnene a preukázateľne vynaložených výdavkov, na ktorej by sa v tomto rozsahu mal podieľať povinný. Povinný v odvolaní argumentuje tým, že navrhovateľka získala ubytovanie štipendium, čím sú jej náklady na ubytovanie pokryté. Treba však upozorniť na to, že navrhovateľka je povinná uhrádzať nájomné za ubytovanie vo výške 115 Eur mesačne a bolo jej poskytnuté jednorazové štipendium na obdobie od 01.09.2018 do 31.12.2018 vo výške 2 600 Kč, t. j. približne 95,72 Eur, čo nepokrýva náklady ubytovania ani len na jeden celý mesiac, preto túto námietku odvolací súd posúdil ako nedôvodnú. K argumentácii, že je dlhodobo nezamestnaný resp. práceneschopný a táto situácia mu neumožňuje podieľať sa na výžive navrhovateľky viac ako doposiaľ odvolací súd poukazuje na vyjadrenia povinného, že ani nemá záujem si hľadať zamestnanie, kým nebude rozhodnuté o jeho invalidite a na ktoré je podľa Zákona o rodine pri určovaní výšky výživného prihliadať. K tomu je potrebné zdôrazniť, že to, či bude rozhodnuté o jeho invalidite, je možno, ak vôbec, otázkou budúcnosti, pričom povinný nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že takáto okolnosť vôbec nastane. Iba ďalšia práceneschopnosť niekoľko dní po ukončení predtým rok trvajúcej práceneschopnosti nie je dôkazom o tom, že jeho zdravotný stav vyžaduje invalidizovanie. Podľa názoru odvolacieho súdu pokiaľ by boli dôvody pre záver, že jeho zdravotný stav vyžaduje, aby bol invalidným dôchodcom, boli by sa tieto skutočnosti premietli už po ukončení rok trvajúcej (t.j. zo maximálnej) práceneschopnosti, teda bol by zo strany ošetrojúceho lekára iniciovaný návrh na rozhodnutie o tom, že spĺňa predpoklady pre priznanie invalidného dôchodku. Tieto skutočnosti v konaní preukázané neboli, naopak, ošetrojúci lekár uznal povinného práceneschopným, čím deklaroval, že jeho zdravotný stav nevyžaduje zníženie jeho pracovnej schopnosti. To teda znamená, že aj keď je momentálne práceneschopný, neznamená, že jeho zdravotný stav je tak závažný, že si nemôže z objektívnych dôvodov zabezpečiť príjem v rozsahu, aby si mohol plniť svoje vyživovacie povinnosti. Okrem toho výlučné vlastníctvo štyroch nehnuteľností neodôvodňuje prijať záver, že majetkové pomery povinného sú v rozsahu, že by nemohol plniť vyživovaciu povinnosť vo zvýšenom rozsahu. To, že z nehnuteľností, v ktorých sám nebýva nemá príjem, nemôže ísť na ťarchu navrhovateľky, keď na druhej strane si vie zabezpečiť prostriedky na úhradu nákladov na nehnuteľnostiach. Je len a len na osobe povinnej, ako bude spravovať svoje nehnuteľnosti, či ich predá alebo prenajme, aby si mohla plniť svoje vyživovacie povinnosti.

11. Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti zvýšenia výživného na navrhovateľku, v časti zročného výživného a nároku na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny. Dospel k záveru, že súdom prvej inštancie zvýšené výživné zodpovedá zárobkovým schopnostiam a možnostiam, ako aj majetkovým pomerom rodičov navrhovateľky a odôvodneným potrebám navrhovateľky, i s prihliadnutím na vek navrhovateľky v zmysle ustanovenia § 75 ods.1 prvá veta Zákona o rodine. Takto určené výživné spolu s rodinnými prídavkami na navrhovateľku, spolu s vyživovacou povinnosťou zo strany matky navrhovateľky bude primerane kryť odôvodnené potreby navrhovateľky tak, aby životná úroveň rodičov a navrhovateľky bola rovnaká.

12. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP (žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak), keďže tu nešlo o žiaden prípad výnimky (podľa § 53, § 54 alebo § 55 CMP) v zmysle citovaného pravidla CMP.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).